

Verordening naamgeving en nummering gemeente Maasgouw 2009

Raadsvergadering

7 mei 2009

Agendapunt: 12

Voorstel voor de verordening naamgeving en nummering gemeente Maasgouw 2009.

Van: College (portefeuillehouder Forschelen)

Samenvattend

voorstel: Vaststelling Verordening naamgeving en nummering gemeente Maasgouw 2009

Bijlagen: Bijgevoegd: Verordening

Namens het college van burgemeester en wethouders,

De secretaris,

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. Adres: een benaming, bestaande uit een combinatie van woonplaatsnaam, naam openbare ruimte en nummeraanduiding, die door het college is toegekend aan een als zodanig aangewezen adresseerbaar object.
- b. Adresseerbaar object: een verblijfsobject, een ligplaats of een standplaats, gelegen op het gemeentelijk grondgebied.
- c. Afgebakend terrein: een terrein met afsluitbare toegang, waarop zich geen bouwwerken bevinden.
- d. Bouw- en kunstwerk: elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die op de plaats van bestemming hetzij direct, hetzij indirect met de grond is verbonden, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond en bedoeld is om ter plaatse te functioneren.
- e. College: het college van burgemeester en wethouders.
- f. Complex: een afgebakend samengesteld geheel van gebouwen en bouwwerken (industriecomplex, complex met vakantiehuisjes, kazernecomplex, agrarisch complex, jachthavencomplex, etc.).
- g. Gebouw: elk bouwwerk dat een voor mensen toegankelijke, overdekte, geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt.
- h. Ligplaats: een deel van het openbare water dat is bestemd voor het permanent afmeren van een (woon)schip of een woonark.
- i. Nummeraanduiding: een nummer dat bestaat uit één of meer Arabische cijfers, al dan niet met toevoeging van een letter of cijfer, of combinatie van letters en cijfers.
- j. Object: een gebouw, complex, afgebakend terrein, ligplaats of standplaats.
- k. Openbaar gebied: alle voor openbaar rij- of ander verkeer openstaande wegen of paden, pleinen, plaatsen, plantsoenen, bruggen, viaducten, knooppunten of daarmee vergelijkbare plaatsen of constructies en alle wateren die, al dan niet met enige beperking, voor het publiek bevaarbaar of anderszins toegankelijk zijn, alsmede daarin begrepen alle bouw- en kunstwerken die daar deel van uitmaken.
- l. Openbare ruimte: een door het college als zodanig aangewezen gedeelte van het openbaar gebied binnen een woonplaats waaraan een naam is toegekend.
- m. Rechthebbende: ieder, die krachtens eigendom of een beperkt zakelijk recht zodanig beschikking heeft over een onroerende zaak, dat hij naar burgerlijk recht bevoegd is met betrekking tot die zaak te handelen als in de verordening is voorgeschreven, alsmede de beheerder.
- n. Standplaats: een door het college als zodanig aangewezen terrein of een gedeelte daarvan, dat bestemd is voor het permanent plaatsen van een niet direct en duurzaam met de aarde verbonden en voor woon-, bedrijfsmatige of recreatieve doeleinden geschikte ruimte.
- o. Uitvoeringsvoorschriften: nadere bepalingen van technische en administratieve aard.
- p. Verblijfsobject: een gebouw of een gedeelte van een gebouw, geschikt voor woon-, bedrijfsmatige of recreatieve gebruikdoeleinden, dat ontsloten wordt via een eigen toegang vanaf de openbare ruimte, een erf of een gedeelte verkeersruimte en dat onderwerp kan zijn van rechtshandelingen.
- q. Woonplaats: een door het college aangewezen gebied waaraan een woonplaatsnaam is toegekend.

Artikel 2

1. Het college stelt voor het totale grondgebied van de gemeente ten minste een woonplaats vast en kan een woonplaats in wijken of buurten verdelen, zonodig daaraan namen, letters of nummers toekennen.
2. Het college kent voor het totale grondgebied van de gemeente namen toe aan te onderscheiden delen van de openbare ruimte en zonodig aan bouwwerken.
3. Voor het vaststellen, verdelen en toekennen, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid kan het college nadere beleidsregels vaststellen.
4. Onder vaststellen, verdelen en toekennen, zoals bedoeld in het eerste en tweede lid, wordt tevens begrepen het wijzigen en intrekken van de vaststelling, verdeling en toekenning.

Artikel 3 Nummering van verblijfsobjecten

1. Het college kent aan elk verblijfsobject een adres toe, bestaande uit een combinatie van woonplaatsnaam, naam openbare ruimte en nummeraanduiding.
2. Aan een object dat een nummer heeft gekregen, moet het nummer op een doeltreffende wijze zijn aangebracht.
3. Onder toekennen, zoals bedoeld in het eerste lid, wordt tevens begrepen het wijzigen en intrekken van de toekenning.

Artikel 4 Namen en nummeraanduidingen aanbrengen

1. De door het college aan delen van de openbare ruimte toegekende namen worden goed zichtbaar en in voldoende aantallen ter plaatse aangebracht.
2. Aan een adresseerbaar object dat een adres heeft gekregen, moet de nummeraanduiding op een doeltreffende wijze door middel van een nummerdrager (nummerbord) zijn aangebracht.
3. Het is eenieder verboden op eigen initiatief naam- of nummerborden aan te brengen.

Artikel 5 Gedoogplicht naamborden

1. Indien het college het nodig oordeelt dat borden met een wijk- of buurtaanduiding, borden met straatnamen en verwijsborden aan een bouwwerk, gebouw, muur, paal, schutting of een andere soort terreinafscheiding worden aangebracht, is de rechthebbende verplicht toe te laten dat de hier bedoelde borden overeenkomstig de aanwijzingen van het college worden aangebracht, onderhouden, gewijzigd of verwijderd.
2. De rechthebbende dient er zorg voor te dragen dat de in het eerste lid genoemde borden vanaf de openbare weg duidelijk leesbaar blijven.

Artikel 6 Nummerdragers aanbrengen

1. Tenzij door het college anders wordt besloten, laat het college de nummeraanduiding, alsmede daarmee verband houdende verwijs- en verzamelborden, aanbrengen binnen vier weken na kennisgeving van het besluit aan de rechthebbende op een wijze zoals krachtens artikel 7 is bepaald.
2. Indien een adresseerbaar object nog niet is voltooid, wordt het nummer binnen vier weken na voltooiing aangebracht.
3. Het college kan de in het eerste en tweede lid genoemde termijn verlengen.

Artikel 7 Uitvoeringsvoorschriften

Het college is bevoegd nadere uitvoeringsvoorschriften te stellen betreffende het bepaalde in deze verordening.

Artikel 8 Strafbepaling

1. Overtreding van artikel 4, tweede en derde lid, of het niet voldoen aan de bepalingen in artikel 5 en 6, wordt gestraft met een geldboete van de eerste categorie.
2. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze regeling is belast de hiertoe door het college aangewezen toezichthouder.

Artikel 9 Inwerkingtreding

De verordening treedt in werking op de eerste dag na het verstrijken van een termijn van zes weken na de datum van uitgifte van Maasgouw Nieuws waarin zij is geplaatst.

Artikel 10 Overgangsbepalingen

1. Namen en nummers die op grond van eerder genomen besluiten van het college en de raad aan delen van de openbare ruimte en objecten zijn toegekend, blijven na het in werking treden van deze verordening bestaan.
2. Het college kan in afwijking van het eerste lid besluiten dat de op grond van de in het eerste lid genoemde verordening aangebrachte namen en nummers binnen een door hem te bepalen termijn moeten worden vervangen door namen en nummers die voldoen aan de bij of krachtens deze verordening gestelde voorschriften.
3. Bij het wijzigen van een naam of nummer, als bedoeld in het tweede lid, zullen zowel de oude en de nieuwe naam als het oude en het nieuwe nummer gedurende een jaar mogen worden gebruikt op de wijze die bepaald is in de uitvoeringsvoorschriften, bedoeld in artikel 7 (facultatief).

Artikel 11 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als de "Verordening naamgeving en nummering gemeente Maasgouw 2009"

Aldus besloten in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Maasgouw,

d.d. 7 mei 2009. De raad voornoemd;

De griffier, De voorzitter,

S.B.J. Backus F.J.M. Wilms

Nota-toelichting Voorstel voor de verordening naamgeving en nummering gemeente Maasgouw 2009.

1 Inleiding

De nieuwe Wet basisregistraties adressen en gebouwen (Wet BAG) die medio 2009 in werking zal treden, verplicht de gemeenten om de adressen- en gebouwgegevens op orde te brengen en te houden en vast te leggen in een registratie. Ook dienen de processen en formalisering vastgelegd te worden. Hiertoe dient er een verordening naamgeving en nummering vastgesteld te zijn, die voldoet aan de eisen van de Wet BAG.

Om de hierboven vermelde redenen is het wenselijk een nieuwe verordening naamgeving en nummering ter vaststelling aan de Raad voor te leggen.

2 Nadere beschouwing

In de verordening wordt aan het college de bevoegdheid gegeven om gebouwen, complexen, verblijfsobjecten, standplaatsen en ligplaatsen te voorzien van een naam en nummering.

Voor wat betreft de begripsbepalingen in de verordening is aansluiting gezocht met de Wet BAG (Basis Administratie Gebouwen) die op 1 juli 2009 in werking gaat treden. Verder is bij het opstellen van de verordening ook gebruik gemaakt van de modelbepalingen van de VNG.

Leefbaarheid

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de leefbaarheid gelet het beheersmatige karakter van de regeling.

3 Communicatie

De regeling is noodzakelijk in het verlengde van de wetgeving inzake de Basis Administratie Gebouwen. Over deze wet zal wel gecommuniceerd worden. Deelaspecten van deze wet zoals voorliggende verordening met een beheersmatig karakter die geen directe gevolgen hebben voor burgers zullen niet prominent of actief gecommuniceerd worden.

4 Financiële aspecten

Gelet het formele beheersmatige karakter zijn er geen financiële consequenties aan het voorstel verbonden

5 Samenvatting

Vaststellen van de verordening naamgeving en nummering welke is opgesteld conform de modelverordening van de VNG en de Wet BAG

Afdeling: Ondersteuning

Nota-toelichting Artikelsgewijze toelichting op de Verordening naamgeving en nummering Maasgouw 2009

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

De begripsomschrijvingen zijn in overeenstemming gebracht met de nieuwe Wet basisregistratie adressen en gebouwen (Wet BAG).

In artikel 1 is een nummer gedefinieerd als een cijferreeks dat bestaat uit een of meer Arabische cijfers, al dan niet met toevoeging van een letter- of cijfercombinatie. Het is ongebruikelijk in het nummer Romeinse cijfers op te nemen. Het begrip 'bouwwerk' is opgenomen, omdat het van belang is voor de naamgeving. Aan bijvoorbeeld bruggen en viaducten, als onderdeel van de openbare ruimte, kan de gemeente namen toekennen. Aan bouw- en kunstwerken worden overigens geen nummeraanduidingen toegekend, omdat zij geen voor mensen toegankelijke ruimte bevatten.

Artikel 2 Naamgeving van woonplaatsen en openbare ruimte

In de verordening is het geven van een naam aan de gemeente niet meegenomen, omdat dit is geregeld in de Gemeentewet. Verwezen wordt naar artikel 158 van de Gemeentewet dat onder andere bepaalt dat de raad de naam van de gemeente kan wijzigen.

Over de woonplaats en woonplaatsgrens bestaat veel onduidelijkheid. De komgrens, zoals vervat in de Wegenwet, wordt vaak aangezien voor een woonplaatsgrens, maar dat is onjuist. De woonplaatsgrens valt soms samen met de komgrens, maar dat is een gelukkige coincidentie. Het is veelal onduidelijk waar de grenzen van woonplaatsen lopen. De woonplaatsgrens ligt veelal in wat in het spraakgebruik wordt aangeduid met het buitengebied. Toch heeft elke gemeente een woonplaatsgrens vastgesteld. Destijds heeft PTT Post (hierna te noemen TNT Post) in overleg met elke gemeente een voorstel gemaakt over de woonplaatsgrenzen. TNT Post heeft namelijk haar postcoderegistratie gebaseerd op woonplaatsen. Het gemeentebestuur is vervolgens gevraagd formeel in te stemmen met dit voorstel. Begin jaren zeventig zijn alle gemeenten – soms na wat aanpassingen – schriftelijk akkoord gegaan met de voorstellen van TNT Post.

De overeengekomen woonplaatsgrens heeft gevolgen voor de gemeente. De gemeente moet bij het toekennen van namen aan delen van de openbare ruimte en het toekennen van nummers aan objecten namelijk rekening houden met deze woonplaatsgrenzen. Indien een nummerbeschikking leidt tot wijziging van de postcoderegistratie – hiervan is sprake als de nummering van de ene woonplaats doorloopt op het gebied van een andere woonplaats – worden de kosten daarvan bij de gemeente in rekening gebracht. Er zijn overigens door TNT Post en de VNG afspraken gemaakt over wijzigingen waarop de kostenverrekening al dan niet van toepassing is (zie hiervoor het convenant tussen de VNG en PTT Post BV in hoofdstuk 6, paragraaf 9 van de VNG-publicatie 'Benoemen, nummeren en begrenzen').

Het college heeft per 6 oktober 2008 de woonplaatsen van de gemeente Maasgouw officieel vastgesteld conform de Wet BAG.

Naast het vaststellen van de grenzen van een woonplaats zal ook een naam voor dat gebied moeten worden bedacht. Het toekennen van namen aan woonplaatsen wijkt niet af van het proces van naamgeving van de openbare ruimte. Het is ook wenselijk om dezelfde procedure te volgen. Het benoemen van woonplaatsen komt relatief zeer weinig voor, maar juist hier geldt dat de naam met zorg moet worden gekozen. De naam moet veelal generaties lang mee.

In het kader van de Volkstelling 1971 is tussen gemeenten, de provinciale planologische diensten en het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) een gebiedsindeling overeengekomen, die wordt aangeduid met de term 'CBS-wijk- en buurtindeling'. Deze indeling werd noodzakelijk geacht, omdat op provinciaal en landelijk niveau behoefte bestond aan inzicht in de onderverdeling van het gemeentelijk grondgebied. Tot op heden zijn er geen nadere bijhoudingsregels voor de wijk- en buurtindeling vastgesteld. Gemeenten moeten zich dan ook houden aan de CBS-wijk- en buurtindeling uit 1971. In de verordening komt daarom het benoemen van de wijken en buurten terug, hetgeen tot de bevoegdheid van het college wordt gerekend.

In het tweede lid is het benoemen van delen van het openbaar gebied geregeld. De openbare ruimte omvat meer dan alleen straten, plantsoenen en wegen. Zo worden bijvoorbeeld ook waterlopen, sierwateren, bruggen, viaducten, dijken, meren en plassen veelal van een naam voorzien. Het benoemen van de openbare ruimte is een bevoegdheid van het college. Dit benoemt delen van de openbare ruimte indien dat naar zijn oordeel nodig is, maar de meeste gemeenten streven ernaar om de totale openbare ruimte van namen te voorzien. De in het tweede lid gehanteerde formulering sluit niet uit dat burgers een aanvraag tot het benoemen van het openbaar gebied bij het college indienen. Zo'n aanvraag kan in de regel worden aangemerkt als een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen in de zin van artikel 1:3, derde lid van de Awb. Op de afwikkeling van de aanvraag zijn in ieder geval hoofdstuk 3 en 4 van de Awb van toepassing (algemene en bijzondere bepalingen over besluiten). Het vierde lid bepaalt dat onder vaststellen, toekennen en verdelen, zoals vervat in het eerste en tweede lid, tevens het wijzigen en intrekken wordt bedoeld. Naar de huidige opvattingen impliceert vaststellen, toekennen en verdelen dat men ook kan wijzigen en intrekken. Bij de behandeling van beroep- en bezwaarschriften is dat echter vaak een punt van discussie. Vandaar dat ervoor is gekozen om over de bevoegdheid tot wijzigen en intrekken een afzonderlijk lid op te nemen.

Artikel 3 Toekenning van adressen aan adresseerbare objecten

Dit artikel regelt het toekennen van adressen aan adresseerbare objecten, zoals verblijfsobjecten, stand- of ligplaatsen door het college. Hier is niet voor de term 'huisnummer' gekozen omdat bij een afgebakend terrein of ligplaatsen en standplaats niet kan worden gesproken van het nummeren van een huis. Veelal bestaat een gebouw uit verschillende zelfstandige delen. Voor een goede bereikbaarheid qua dienstverlening (postbezorging, brandbestrijding, politiehulp, ambulancediensten etc.) is het noodzakelijk deze zelfstandige delen van een afzonderlijk nummer te voorzien. De registratie van woonadressen in de GBA noodzaakt in de meeste gevallen al tot het afzonderlijk nummeren van deze delen. Uitgangspunt daarbij is wel dat achter de voordeur door de gemeente niet wordt genummerd. Kamers in verpleeghuizen, bejaardenhuizen, verpleegstershuizen, alsmede kantoorunits, ruimten ten behoeve van inwoning en dergelijke worden in principe niet van gemeentewege genummerd.

De in het eerste lid gehanteerde formulering sluit niet uit dat burgers een aanvraag tot nummertoekening bij het college kunnen indienen. Ook deze aanvraag kan in de regel worden aangemerkt als een verzoek van een belanghebbende om een besluit te nemen in de zin van artikel 1:3, derde lid van de Awb. Op de afwikkeling van de aanvraag zijn dan ook opnieuw in ieder geval hoofdstuk 3 en 4 van de Awb van toepassing (algemene en bijzondere bepalingen over besluiten).

Het derde lid bepaalt dat onder toekennen, zoals vervat in het eerste lid, tevens wijzigen en intrekken moet worden verstaan. Naar de huidige opvattingen impliceert toekennen dat men ook kan wijzigen

en intrekken. Desondanks is dat bij de behandeling van beroep- en bezwaarschriften vaak een punt van discussie. Vandaar dat ervoor is gekozen om over de bevoegdheid tot wijzigen en intrekken een afzonderlijk lid op te nemen. Het wijzigen van de nummering wordt vaak aangeduid als 'vernummering'. Uit jurisprudentie komt naar voren dat diverse rechters hebben uitgesproken dat het wijzigen van een (straat-)naam en/of (huis-) nummer moet worden beschouwd als een algemeen aanvaard maatschappelijk risico dat ten laste dient te komen van de betrokken bedrijven en burgers. Vanzelfsprekend moet bij wijzigingen zorgvuldig te werk worden gegaan.

Artikel 4 Namen en nummeraanduidingen aanbrengen

Dit artikel regelt dat naamdragers (naamborden) overeenkomstig de wens van het college zullen worden aangebracht. De kosten daarvan komen voor rekening van de gemeente.

In het tweede lid is vastgelegd dat een object een door het college toegekend adres ook feitelijk moet dragen. Daarmee wordt het college de mogelijkheid geboden om toe te zien op de naleving van het aanbrengen van nummers en objecten. Nummers die zijn toegekend moeten met het oog op de dienstverlening ook ter plaatse terug te vinden en duidelijk leesbaar zijn. De burger is gerechtigd een eigen variant van de nummerdrager op de gevel te bevestigen, mits deze het nummer draagt dat aan het object is toegekend, de drager leesbaar is en op een duidelijk leesbare plaats op de gevel bevestigd is. De kosten van een eigen nummerdrager komen hierbij voor rekening van de burger.

Het derde lid verbiedt een ieder die daartoe niet gerechtigd is, namen toe te kennen door deze namen aan te brengen.

Artikel 5 Gedoogplicht naamborden

Dit artikel bepaalt de gedoogplicht met betrekking tot het aanbrengen van naamdragers (naamborden). In verband met de dienstverlening dienen naamdragers (naamborden) door of namens het college ter plaatse goed zichtbaar te worden aangebracht. Dit is mogelijk door de naamdragers (naamborden) te bevestigen aan bouwgevels, terreinafscheidingen van derden of paaltjes die op andermans terrein ten behoeve van de naamgeving mogen worden geplaatst. Het artikel houdt echter ook rekening met de omstandigheid dat de borden niet door de gemeente zelf, maar door derden worden aangebracht. Om te voorkomen dat de leesbaarheid van de aangebrachte borden door hoog opschietend groen, zonneschermen of reclameborden wordt belemmerd, is bepaald dat de rechthebbende ervoor dient te zorgen dat de bedoelde borden vanaf de openbare weg leesbaar blijven.

Artikel 6 Nummerdragers aanbrengen

In de verordening is gekozen dat het college de nummeraanduiding laat aanbrengen, tenzij het college anders besluit. Het verdient aanbeveling de verantwoordelijkheid voor het aanbrengen van een nummer in de tekst van het adresbesluit te regelen.

Artikel 7 Uitvoeringsvoorschriften

Dit artikel geeft het college de mogelijkheid nadere uitvoeringsvoorschriften te stellen. Er kan in dit verband worden gedacht aan algemene eisen aan het te gebruiken materiaal (bestand tegen weersinvloeden), alsmede aan andere technische zaken, zoals de methode van nummering en maatvoering van de borden.

Artikel 8 Strafbepaling

Het opleggen van verplichtingen, zoals vervat in de verordening, heeft alleen zin wanneer ze ook kunnen worden afgedwongen zodra de regels worden overtreden. Het is gebruikelijk aan lichte overtredingen een geldboete van de eerste categorie te verbinden.

Artikel 9 Inwerkingtreding

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de verordening.

Artikel 10 Overgangsbepalingen

Het is niet zinvol bij de invoering van de verordening te eisen dat alle namen en nummers in de gemeente qua uitvoering dienen te worden aangepast aan de nieuwe uitvoeringsvoorschriften, zoals geregeld krachtens artikel 7. Nummers die onder het oude regime tot stand zijn gekomen blijven qua uitvoering gehandhaafd. Het college heeft wel de mogelijkheid om aanpassing van de nummers te eisen (lid 2).

Artikel 11 Citeertitel

Het artikel spreekt voor zich.